

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за враћање имовине
жртва Холокауста
Београд, ул Масарикова бр. 5
Број:46-000208/2016
Датум: 19.09.2016. године
В.А.

Агенција за реституцију Републике Србије – Јединица за враћање имовине жртва Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске општине у Београду, чији су пуномоћници Александар Конфорги и Виктор Нојман из Београда, ул. Краља Петра бр.71а, за враћање одузете имовине, сходно одредби члана 12 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) на основу члана 192. и члана 205. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“ бр. 30/10), након спроведеног поступка, донела је дана **19.09.2016.** године следеће:

ДЕЛИМИЧНО РЕШЕЊЕ

- 1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине у Београду, ул. Краља Петра бр. 71а и то на:**
  - Пословном простору у приземљу, површине 29м², описан као пословни простор за који није утврђена делатност на углу, број посебног дела 1, ев.бр. 11, уписан у стмабеној згради за колективно становање број 1, у ул. Капетан-Мишина бр. 30 у Београду, на кп.бр. 420 КО Стари град, као државна својина, корисништво ГО Стари град, Лист непокретности број 1207 КО Стари град, а које непокретности су одузете бившем власнику **Меворах Авраму и Меворах Исаку** решењем НОО Стари град Н.бр.70/59 од 23.12.1960. године.
2. Пословни простор из тачке 1 диспозитива овог решења, који је дат у закуп привредном друштву „Центропромет“ д.о.о. на одређено време до 31.03.2018. године, враћа се у државину Јеврејској општини Београд, дана 01.04.2018. године, при чему ће, у периоду од стицања својине до ступања у посед Јеврејске општине Београд, купац ступити у правни однос са Јеврејском општином Београд по уговору који је закључио са претходним власником.
3. На основу овог решења, а по правоснажности истог, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине на враћеној непокретности из тачке 1 диспозитива, у корист Јеврејске општине Београд.
4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правоснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.
5. О преосталом делу захтева Јеврејске општине Београд, одлучиће се накнадно, када се за то стекну законом предвиђени услови.

6. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Јеврејска општина у Београду, обратила се Агенцији за реституцију са захтевом за враћање одузете имовине и то зграда у улици Капетан Мишина бр. 30, Страхињића Бана бр. 29, Високог Стевана бр. 50 и Солунској бр. 34 иза ранијих власника Меворах Аврама, Јакова, Кларе, Марјана, Алкалај Ружице и Алкалај Јосифа, заведен под бројем предмета 46-000208/2016, све на основу Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника.

У току доказног поступка пред овим органом, дана 28.07.2016. године одржана је усмена расправа којој су приступили пуномоћници Јеврејске општине Београд, који су том приликом навели да у целости остају код захтева за враћање непокретне имовине наведене у захтеву, а која је подобна за натурално враћање, при чему су као раније власнике одредили Меворах Аврама, Меворах Јакова, Меворах Исака, Меворах Султану, Меворах Клару, Меворах Мирјану, Алкалај Ружицу и Алкалај Јосифа.

Градско правобранилаштво града Београда изјаснило се поднеском Р2-346/16 од 11.07.2016. године, у коме су навели да из достављеног захтева и расположиве документације не произилази да је град Београд обвезник враћања имовине или исплате обештећења, те да остављају насловном органу на оцену испуњености услова предвиђених Законом за враћање одузете имовине.

Правобранилаштво ГО Стари град, изјаснило се поднеском УП-927/16 од 16.08.2016. године, у коме су навели да је захтев подносилаца непрецизан из разлога што су непокретности одузете од стране више лица а не само од наведених у захтеву, као и да је захтев неуредан јер није достављен лист непокретности за непокретност у ул. Солунској бр. 34. Даље су навели да не постоје услови за натуралну реституцију непокретности у ул. Високог Стевана бр.50, на кат. парцели број 371 и непокретности у ул. Страхињића Бана бр. 29, на кп.бр. 482 КО Стари град, обзиром да су исте у режиму приватне својине, као и да је неопходно имати у виду да су поједине непокретности изузете из национализације те да је неопходно утврдити да ли су лица у корист којих је извршено изузимање исцрпла свој сувласнички удео.

Државно правобранилаштво изјаснило се поднеском Рес-558/16 од 08.07.2016. године, у коме су навели да остављају на оцену Агенцији захтев ЈО Београд за враћање одузете имовине која је предмет захтева.

На основу исправа приложених уз захтев, одржане усмене расправе и доказа изведених на истој, Агенција за реституцију је утврдила следеће чињенично стање:

Увидом у ЗКУЛ бр. 800 КО Београд 1 утврђено је да се на кат. парцели број 420 КО Београд 1 налазила кућа кћ.бр. 30 у улици Капетан Мишиној. Приликом оснивања земљишних књига на наведеној непокретности био је уписан Давид Коен док је променом Дн.бр. 280/36 на предметној непокретности уписан Меворах Рахамин. Променом Дн.бр. 139/43 утврђено је да је извршен предметне имовине у корист Србије, и то на основу Уредбе о припадању имовине Јевреја Србији, док је променом Дн.бр. 6565/47 од 31.10.1947. године, успостављен упис у корист ранијег власника Меворах Рахамина. Из истог ЗКУЛ-а утврђено је да су променом Дн.бр. 1476/53 уписани Меворах Аврам, Исак и Јаков, у уделу од по 1/3 идеалних делова и то на основу Закључка О.бр. 1482/466 од 17.12.1947. године, да је променом Дн. бр. 3745/56 уписан Абацијевић Илија са 7/200 идеалних делова на уделу Меворах Аврама на основу Уговора о купопродаји, док је променом Дн. бр. 7299/56 на предметној непокретности уписан Новаковић Раде, Новаковић Ана и Бранимир са по 1/100 идеалних делова на име удела Меворах Аврама

такође по основу купопродаје. Променом Дн.бр. 2727/58 као сувласници уписани Алкалај Ружица и Јосиф у уделу од по 1/100 идеалних делова на уделу Меворах Аврама, да су променом Дн.бр. 379/59 као сувласници уписани Меворах Султана у уделу од 10/100, Меворах Клара у уделу од 1/9 и Меворах Мирјана у уделу од 2/9 идеалних делова, уместо Аврама и Исака Мевораха, да је променом Дн.бр. 4746/59 као сувласник уписана Милојковић Вера у уделу од 5/74 идеалних делова на уделу Меворах Аврама, да је променом Дн.бр. 3007/60 уписан Меворах Аврам у уделу од 16379/66000 идеалних делова и Меворах Исак са 1/6 идеалних делова на уделу Меворах Јакова и то на основу оставинског решења О.бр. 433/58, као и да је променом Дн.бр. 2334/61 од 20.04.1961. године, на основу решења комисије за национализацију при НОО Стари град Н.бр. 39/70/59, решења комисије за национализацију при НО града Београда Н.бр. 8302/61 од 27.03.1961. године, на основу Уговора о куповини Ов.бр. 839/61, уписана у на непокретностима у А. листу Друштвена својина, као и забележбе да је стан бр. 8 изузет у корист Меворах Кларе. Променом заведеном под Дн.бр. 4876/61 на основу решења НО града Београда Н.бр. 70/59 од 23.12.1960. године, решења Н.бр. 141/59, решења Н.бр. 847/59, решења Н.бр. 8302/61, решења Н.бр. 8026/61, Уговора Ов.бр. 805/61 и допунског уговора Ов.бр. 3952/61 забележено је да су из национализације изузети један трособан стан у корист Абацијевић Илије, један двособан стан на другом спрату у корист Новаковић Радета, Ане и Бранимира, четворособни стан бр.7 у корист Меворах Мирјане, један двособан стан у корист Алкалај Јосифа и Ружице, један трособан стан у корист Милојковић Вере и један трособан стан у партеру у корист Аврама Мевораха. Променом Дн.бр. 7191/62 на основу решења НОО Стари град Н.бр. 70/59 и решења извршног већа НРС бр. 12341 од 16.11.1961. године, утврђено је да се од национализације изузима двособан стан на првом спрату у корист Меворах Султане.

Увидом у Закључак Првог среског суда за град Београд О-1482/46 од 17.12.1947. године, заведен под Дн.бр. 1476/53 утврђено је да су за наследнике пок.Рахмин Мевораха оглашени синови Аврам Меворах, Јаков Меворах и Исак Меворах у уделу од по 1/3 на непокретностима у ул. Дубровачкој број 24/26, Страхињића Бана бр. 29 и Капетан Мишиној бр.30.

Увидом у Уговор о купопродаји Ов.бр. 6846/55 заведен под Дн.бр. 3745/56 утврђено је да је Аврам Меворах у својству продавца, продао Абацијевић Илији у својству купца идеални део зграде у ул Капетан Мишиној бр. 30, а који се односи на део тавана на коме ће купац саградити двособни стан.

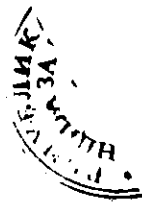
Увидом у Уговор о купопродаји Ов.бр. 1207/58 заведен под Дн.бр. 2727/58 утврђено је да је Аврам Меворах у својству продавца, продао Алкалај Ружици и Јосифу у својству купца идеални део зграде од 2/100 у ул Капетан Мишиној бр. 30, а који се односи на део поткровља површине 25м², на коме су купци већ саградили стан.

Увидом у Уговор о поклону Ов.бр. 1124/58 заведен под Дн.бр. 379/59 утврђено је да је Исак Меворах у својству поклонодавца, поклонио Мирјани и Клари Меворах у својству поклонопримаца свој идеални део зграде од 1/3 у ул Капетан Мишиној бр. 30, а који се односи на три стана у којима су живели Живуловић, Шпановић и Бачкулин.

Увидом у Уговор о поклону Ов.бр. 1122/58 заведен под Дн.бр. 379/59 утврђено је да је Аврам Меворах у својству поклонодавца, поклонио Султани Меворах у својству поклонопримца идеални део зграде од 10/100 у ул Капетан Мишиној бр. 30, а који се односи на два двособна стана у којима живе породице Петровић и Митровић.

Увидом у Уговор о купопродаји Ов.бр. 6167/55 заведен под Дн.бр. 4746/59 утврђено је да је Аврам Меворах у својству продавца, продао Вери Манојловић и Надежди Вучковић у својству купаца идеални део зграде у ул Капетан Мишиној бр. 30, а који се односи на део тавана на коме ће купци саградити по двособни стан.

Увидом у решење Комисије за национализацију при НОО Стари град Н.бр. 70/59 од 23.12.1960. године, утврђено је да је идеални део зграде у ул. Капетан Мишиној бр. 30 на

кп.бр. 420 КО Београд 1, која се састоји од једног четворособног стана, четири трособна стана, седам двособних станова, две собе и једног локала национализован и постао друштвена својина, сувласништво Меворах Аврама у уделу од 89/600, Меворах Јакова у уделу од 1/3 идеалних делова, кога су наследили Меворах Аврам и Исак Меворах, Новаковић Радета, Ане и Бранимира у уделу од по 1/100 идеалних делова, Меворах Султане у уделу од 1/100 идеалних делова, Меворах Кларе у уделу од 1/9 идеалних делова и Меворах Мирјане у уделу од 2/9 идеалних делова, Алкалај Ружице и Јосифа у уделу од по 1/100 идеалних делова и Милојковић Вере у уделу од 5/74 идеалних делова, с тим да је удео Абацијев Илије од 7/200 издвојен и обухваћен решењем Комисије Н.бр. 39/847/59. Ставом 2 диспозитива овог решења у улици Капетан Мишиној бр. 30, изузет је у корист Меворах Аврама стан бр. 6, у корист Новаковић Радета, Ане и Бранимира један двособни стан на другом спрату зграде, у корист Меворах Султане двособни стан на првом спрату зграде, у корист Меворах Кларе трособни стан бр. 8 на првом спрату, у корист Меворах Мирјане четворособни стан на првом спрату, у корист Алкалај Ружице и Јосифа један двособни стан на другом прату и у корист Милојковић Вере један трособан стан на другом спрату. У образложењу овог решења, наводи се да су Новаковић Ани, Бранимиру и Радету, као и Алкалај Ружици и Јосифу и Милојковић Вери изузети станови које су сами доградили.

Увидом у Решење Н-39/847/59 од 24.12.1960. године, утврђено је да је идеални део од 7/200 зграде у ул. Капетан Мишиној бр. 30 национализован као раније власништво Абацијевић Илије, док је ставом 4 диспозитива истог решења у корист Абацијевић Илије изузет трособни стан на другом спрату у ул. Капетан Мишиној бр.30.

Увидом у Решење НОО Стари град Н.бр. 39/59 од 17.04.1961. године, утврђено је да се из национализације изузима у корист Меворах Султане двособни стан у згради у ул. Капетан Мишиној бр. 30 као и да се у корист Меворах Аврама изузима трособни стан бр. 5 у корист Аврама Мевораха. У образложењу истог решења наведено је да је решењем НО града Београда бр. 8302/61 поништено решење Комисије за национализацију НОО Стари град Н.39/59 од 23.12.1960. године, у делу захтева који се односи на изузимање непокретности у корист Меворах Аврама и Султане.

Увидом у Уверење РГЗ-Скн Стари град бр. 952-2-87/16 од 06.06.2016. године, утврђено је да кат. парцели број 420 КО Београд 1 одговара кат. парцела бр. 420 КО Стари град.

Увидом у лист непокретности број 1207 КО Стари град утврђено је да се на кат. парцели број 420 КО Стари град налази градско грађевинско земљиште површине 5 ари 25м², са 3 објекта од којих су објекти бр.2 и 3 уписани као објекти изграђени без одобрења за изградњу, док је објекат бр. 1 уписан као објекат преузет из земљишне књиге, описан као стамбена зграда за колективно становање у улици ул. Капетан Мишина бр. 30, односно на углу са ул. Скендербеговом. Наведена зграда састоји се од приземља, два спрата и поткровља, са једним четворособним станом, 5 трособних станова, 7 двособних станова, две собе и једним пословним простором. Сви посебни физички делови уписани су у приватној својини, осим стана бр.13 на првом спрату и пословног простора у приземљу бр.1, који се налази на углу зграде, за који није утврђена делатност, површине 29м², који су у државној својини корисништво ГО Стари град.

Увидом у извештај ЈП Пословни простор ГО Стари град бр. 01-717/2016 од 15.07.2016. године, утврђено је да је пословни простор површине 29м² у приземљу зграде у ул. Капетан Мишиној бр. 30 у фонду овог јавног предузећа и да је исти дат у закуп привредном друштву „Центропроект“ д.о.о. из Београда са роком важења до 31.03.2018. године

Увидом у Извештај одељења за грађевинске послове ГО Стари град бр. 351-555/16 од 04.08.2016. године, утврђено је да се издате грађевинске дозволе не односе на пословни простор у приземљу, док се захтеви за легализацију који су прослеђени Секретаријату за

послове легализације града Београда, воде на физичка лица која су у листу непокретности број 1207 КО Стари град уписана као власници станова.

Увидом у Извод из списка чланова јеврејске сефардске вероисповедне општине у Београду за 1940. годину, утврђено је да је као обвезник пореза био уписан Меворах Рах. Аврам, ул. Страхињића Бана бр. 29.

Увидом у допис НОО Стари град бр. 6441 од 02.06.1959. године, утврђено је да су Аврам Рахамин Меворах, Исак Рахамин Меворах, Клара и Мирјана Меворах били уписани у списак зграда Јевреја на општини Стари град.

Увидом у Уверење о држављанству за Аврама (Рахаим) Мевораха од 13.09.2016. године, утврђено је да је исти држављанин РС.

Увидом у Уверење о држављанству за Исака (Рахаим) Мевораха од 06.09.2016. године, утврђено је да је исти држављанин РС.

На основу овако изведених доказа, Агенција је нашла да постоје услови да се одлучи о захтеву подносиоца, делимичним решењем.

Чланом 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) под "одузетом имовином" подразумевају се непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, у члану 2, прописано је да се право на враћање одузете имовине може остварити на основу прописа који су таксативно наведени у овом члану. Тачком 34. ставом 1. овог члана наведен је и Закон о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта као пропис на основу кога се може остварити право на повраћај одузете имовине.

Непокретности у улици Капетан Мишиној бр. 30 на кп.бр. 420 КО Београд 1 старог премера, која је предмет захтева за враћање имовине и у којој се налази пословни простор из тачке 1 диспозитива, подржављене су на основу решења НОО Стари град Н.бр.70/59 од 23.12.1960. године, ранијим власницима Меворах Авраму и другима, применом одредаба Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта. Како је овај закон прописан чланом 2. ставом 1. тачком 34. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то је утврђено да је предмет захтева имовина која је обухваћена чланом 2 тачка 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 2 тачком 3 Закона прописано је да се под појмом "бивши власник" у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

На згради у улици Капетан Мишиној бр. 30, у моменту одузимања као власници били су уписани, Меворах Аврам, Исак, Султана, Клара, Мирјана, Алкалај Јосиф и Ружица, Новаковић Раде, Ана и Брнимир, Милојковић Вера и Абацијев Илија са различитим уделима, те је овај орган, како би утврдио ко је био власник пословног

простора у приземљу, службеним путем прибавио документа из збирке исправа земљишних књига. На основу наведене документације, утврђено је да су Меворах Аврам, Јаков и Исак, наследили зграду у ул. Капетан Мишиној бр. 30 на кп.бр. 420 КО Београд 1 старог премера од пок. оца Рахамина. Потом су Аврам и Исак Меворах у периоду од 1955. године до саме национализације, на основу више закључених уговора о купопродаји и уговора о поклону располагали делом предметне зграде који се односи углавном на таванске просторије, док су право својине на становима на првом спрату и у приземљу пренели на Султану Меворах, супругу Аврама и Мирјану и Клару Меворах, ћерку и супругу Исака Мевораха. Такође, Аврам и Исак су 1958. године, наследили и 1/3 идеалног дела који је припадао Јакову Мевораху. Као последица прометовања извршеног у корист трећих лица, у моменту одузимања на предметној згради било је уписано укупно 12 власника. На основу свега изнетог, утврђено је да локал из тачке 1 диспозитива није био предмет располагања, из чега произилази да су власници пословног простора у приземљу у моменту национализације и даље били **Аврам и Исак Меворах**.

Бивши власници су предметну непокретност наследили од свог оца Рахмана Мевораха, која је у току Другог светског рата пренета на државу Србију да би, након завршетка рата, наведени упис био поништен и успостављен упис у корист старог власника кога су потом, оставинским решењем, наследили синови Аврам, Исак и Јаков Меворах. Дакле, предметна имовина нашла се под ударом мера које су примењивали окупатор и његови сарадници према јеврејском народу током Холокауста, на основу чега је утврђено да је Рахман Меворах, за време окупације третиран као припадник јеврејске заједнице. Имајући у виду изнето, бивши власници Аврам и Исак Меворах као синови Рахмана, били су припадници јеврејске заједнице, обзиром да су имали јеврејско порекло. Такође, иста лица се наводе и у списку Јевреја из 1953. године, који су били власници зграда на подручју општине Стари град, при чему је Аврам Меворах био уписан и као обвезник верског приноса јеврејске сефардске вероисповедне заједнице за 1940. годину, док се Меворах др Исак налази на списку јеврејских здравствених радника, што је утврђено увидом у Извод са сајта Ел Мундо Сефард. Сходно наведеном, Агенција је нашла да су бивши власници Аврам и Исак Меворах у моменту одузимања били припадници јеврејске заједнице у смислу чл. 2 тачка 3 Закона.

У доказном поступку, Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2 тачка 2 Закона, којим је прописано да се под "имовином без наследника" сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, утврђено је да осим овог захтева нису поднети други захтеви за враћање непокретности у ул. Капетан Мишиној бр. 30. Такође, Агенција је приликом утврђивања чињенице да ли се у конкретном случају ради о имовини без наследника, имала у виду да је Аврам Меворах имао супругу Султану, као и да је Исак имао супругу Клару и ћерку Мирајну. Међутим, сходно чињеници да није заведен захтев за враћање имовине у редовном поступку пред Агенцијом за реституцију, наведена имовина се у складу са чл. 2 тачком 2 Закона сматра имовином без наследника. Овај орган се при томе није даље упуштао у испитивање чињенице да ли су лица која се наводе у списима предмета као сродници бивших власника данас жива, те да ли су евентуално оставила потомство иза себе, обзиром да је једино доказно средство, које је предвиђено Законом за утврђивање наведене чињенице, увид у базу података Агенције. Законодавац је приликом нормирања наведене одредбе имао у виду да не постоји поуздан начин да се са сигурношћу утврди да ли је бивши власник иза себе оставио зак.наследнике или није, уколико исти нису поднели захтев. Такође, Агенција је системским тумачењем, узела у обзир и чл. 21 ст.3 истог Закона, којим је

прописано да ако се преживели законски наследник бившег власника чија је имовина правноснажно враћена јеврејској општини у складу са одредбама овог закона, обрати јеврејској општини са захтевом за пренос права својине на предметној имовини, јеврејска општина је дужна да, након што се утврди својство законског наследника бившег власника, пренесе преживелом законском наследнику у својину враћену непокретност у складу са уделом који му припада у складу са одредбама закона којим се уређује наслеђивање. На основу изнетог се закључује да појам имовине без наследника нема апсолутан карактер, већ је Законом остављен простор да се законски наследници накнадно пријаве Јеврејској општини са захтевом да им се призна право својине на враћеној имовини, те реституцијом ове непокретности, не може бити повређен интерес евентуално постојећих законских наследника.

Зграда у улици Капетан Мишиној бр.30, у решењу о национализацији НОО Стари град Н.бр.70/59 од 23.12.1960. године описана је као зграда која се састоји од једног четворособног, 7 двособних станова, две посебне собе и једног локала. Исти објекат данас је сличне структуре што је утврђено увидом у ЛН бр. 1207 КО Стари град, с тим што су у поткровљу, тј. на другом спрату накнадно дограђене стамбене јединице. Пословни простор који се наводи у решењу о национализацији, данас је уписан у листу непокретности као пословни простор у приземљу на углу, површине 29м², државна својина, корисништво ГО Стари град. Наведени пословни простор налази се у фонду ЈП Пословни простор Стари град и води се у површини од 29м², како је и уписан у листу непокретности. На основу изнетог, неспорно је утврђено да је овај локал који је био предет национализације, данас је у државној својини, корисништво ГО Стари град, те је Агенција нашао да су испуњени услови за натурално враћање прописани чл. 15 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

На основу извештаја одељења за грађевинске послове ГО Стари град, утврђено је да нису евидентирани било какви грађевински радови који се односе на пословни простор из тачке 1 диспозитива овог решења те је овај орган нашао да исти није увећан у смислу чл. 17 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Имајући у виду да је пословни простор у приземљу објекта у ул. Капетан Мишиној бр.30, одузет у поступку национализације ранијем власнику Авраму и Исаку Меворах, који су били припадници јеврејске заједнице у смислу чл. 2 тачка 3 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, да се ради о имовини без наследника у складу са чл. 2 тачка 2 истог Закона, да на предметном пословном простору није дошло до увећања у смислу чл. 17 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да је исти у државној својини у складу са чланом 15 истог Закона, да није изузет од натуралне реституције у складу са чл. 18 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и да је Јеврејска општина у Београду активно легитимисана за остварење права на враћање имовине одузете на територији града Београда у смислу члана 13 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, то је Агенција утврдила да су испуњени сви Законом прописани услови за враћање пословног простора из тачке 1 диспозитива овог решења.

Пословни простор из тачке 1 алинеје 1 диспозитива, дат је у закуп привредном друштву „Центропројект“ д.о.о., на основу Уговора бр. 4381/3272 са роком важења до 31.03.2018. године. Чланом 28. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да пословни објекти и пословне просторије, дате у закуп било које врсте или сродан однос враћају се бившем власнику у својину у складу са овим законом, а по истеку три године од дана извршности решења о враћању имовине и у државину, ако се бивши власник и купац другачије не споразумеју. У периоду од стицања својине до ступања у посед бившег власника, купац ступа у правни однос са њим по уговору који је закључио са претходним власником. Имајући у виду наведено, овај орган је нашао да су испуњени

услови за одлагање државине до истека уговора о закупу, односно до 31.03.2018. године, те је одлучено као у тачки 2 диспозитива.

Чланом 205. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да када се у једној управној ствари решава о више питања, а само су нека од њих сазрела за решавање, и кад се покаже као целисходно да се о тим питањима одлучи посебним решењем, орган може донети решење само о тим питањима (делимично решење). Обзиром да је захтев подносилаца сазрео за одлучивање само у делу описаном у тачки 1. диспозитива решења, то је овај орган, из разлога целисходности, а у складу са чланом 205. Закона о општем управном поступку, одлучио само о том делу захтева.

У складу са чланом 19 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у тачки 3 и 4 диспозитива овог решења.

Чланом 62 став 3 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 6 диспозитива овог решења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења странка може изјавити жалбу Министарству финансија РС, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања овог решења, а преко овог органа, у довољном броју примерака за орган и странке

**Саветник за поступак враћања
одузете имовине жртава Холокауста
Андријанић Веселин**

Сектор за координацију и надзор

Доставити:

- Подносиоцу захтева Јеврејској општини Београд, преко пун. Александра Конфортија из Београда, ул. Краља Петра бр.71а
- Државном правобранилаштву РС, ул. Немањина бр.22-26, Београд,
- Градском правобранилаштву града Београда, ул. Тиршова бр.3/III, Београд,
- Општинском правобранилаштву градске општине Стари град, ул. Македонска 42, 11000 Београд,
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
- Архиви,
- У предмет.

Доставити по правоснажности:

- Управи јавних прихода града Београда, Одељење за подручје ГО Стари град, ул. Македонска 42, 11000 Београд,
- РГЗ-служби за катастар непокретности Стари град, ул. Цара Душана бр. 1, 11000 Београд,
- Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, ул. Краља Милана бр. 16, 11000 Београд,
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор.

ЕКСПЕДИОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТАТУЦИЈУ ИМОВИНЕ ЖРТАВА ХОЛОКАУСТА

дана 20. 09. 2016